

Arrest

nr. 350 808 van 23 juli 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. MBOG
Jozef Buerbaumstraat 44
2170 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 maart 2024 houdende verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de beschikking tot de vaststelling van de kosten van 24 april 2024 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van oud artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (thans artikel 2.44 van de RvV-wet).

Gelet op de beschikking van 23 juni 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 1 januari 2019 België binnen en dient op 23 december 2023 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 21 maart 2024 wordt de aanvraag verworpen. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan verzoeker op dezelfde dag wordt ter kennis gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

"(...)

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 23/12/2023 bij de burgemeester van Antwerpen, door D. C. R. C. (...) geboren te sao Paulo op (...).1977, onderdaan van Brazilië,

in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is ontvankelijk, doch ongegrond.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Overwegende dat betrokkene het Rijk zou zijn binnengekomen begin 2019, aldus zijn verklaring op eer.

Overwegende dat betrokkene bijgevolg in illegaal verblijf is in België , en dat hij via de diensten van de stad Antwerpen om een verblijfsmachtiging verzoekt, dewelke is ingediend op 23/12/2023 en steunt op artikel 9bis.

Overwegende dat hij op deze basis de buitengewone omstandigheden dient aan te tonen, waarom hij zijn aanvraag verblijfsmachtiging van uit België indient en vanuit illegaal verblijf, en waarom het hem quasi onmogelijk of bijzonder moeilijk is om deze vanuit zijn thuisland of vanuit het land van verblijf in te dienen.

Overwegende dat betrokkene over een geldig paspoort beschikt van Brazilië en over een verblijfstitel van Portugal die geldig is tot 2026.

Overwegende dat betrokkene aanbrengt te willen werken in België en hij enkele documenten aanbrengt die kaderen in de procedure van gedetacheerd werknemer intra EU, maar waarvan het Limosa-document hier inmiddels is verstrekt sedert 01/02/2024.

Overwegende dat betrokkene verder ook aanbrengt dat zijn zoon hier naar school gaat en dat hij zelf hier een arbeidsovereenkomst gaat tekenen.

Overwegende dat noch voor de procedure van werken in België via detacheringsovereenkomst, noch voor de procedure van werknemer in België, betrokkene over de vereiste documenten beschikt.

Betrokkene kan gezien zijn Portugese verblijfskaart perfect een aanvraag indienen bij de Belgische vertegenwoordiging aldaar, en via deze kanalen om een visum voor werk verzoeken (Single Permit procedure).

Gezien betrokkene hier reeds meerdere jaren aanwezig is, is het hem mogelijk een werkgever te zoeken, die voor hem de correcte procedure opstart terwijl hij het antwoord afwacht in Portugal of Brazilië.

Rekening houdend met deze elementen wordt de aanvraag verblijfsmachtiging vanuit illegaal verblijf en op basis van buitengewone omstandigheden, verworpen.

Het naar hier komen om werk te zoeken, en het feit dat zijn kind hier naar school gaat, zijn geen buitengewone omstandigheden volgens artikel 9bis. Betrokkene heeft blijkbaar zijn zoon hier naar school laten gaan, terwijl hij nog niet over een legaal verblijf beschikt.

Betrokkene dient gevolg te geven aan het hem hierbij te betekenen Bevel het grondgebied te verlaten.

(...)”

1.2. Op 21 maart 2024 wordt tevens aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig (oud) artikel 39/81, zevende lid, van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) uitspraak op basis van de synthesememorie, behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

2.1. In het enig middel van zijn synthesememorie voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het middel is als volgt onderbouwd:

“In het kader van zijn aanvraag voor verblijfsmachtiging haalde verzoeker twee aan, die het moeilijk maken om terug naar zijn land van herkomst om van origine te keren. Verzoeker stelde vooreerst dat hij als gedetacheerde werknemer in België tewerkgesteld was. Verzoeker verwees vervolgens naar de studies van zijn kind.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij voldoende rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangehaalde elementen.

- Het werkaanbod van verzoeker

Verzoeker heeft documenten neergelegd waaruit blijkt dat hij als gedetacheerde werknemer in België mocht werken. Hij kreeg de mogelijkheid om voor een Portugees bedrijf in België te werken. Verzoeker legde de nodige attesten neer om dit alles de bewijzen.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de verwerende partij het moeilijk karakter van de terugkeer in concreto heeft onderzocht. De verwerende partij beperkte zich door te stellen dat verzoeker naar de Portugal of naar Brazilië kan gaan om een visumaanvraag in te dienen met het oog op werk in België.

- De studies van het kind van verzoeker

Verzoeker heeft tevens gesteld dat een terugkeer naar zijn land van herkomst bijzonder moeilijk is omwille van de studies van zijn zoon hier in België. Verzoeker stelde dat zijn zoon als regelmatige leerling is ingeschreven in de school van het Vlaamse onderwijs. De terugkeer van verzoeker naar zijn land van herkomst zou een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich zou meenemen.

Het kind van verzoeker studeert in het Nederlands. In geval van terugkeer naar zijn land van herkomst zal hij het moeilijk hebben om in een andere taal verder te studeren. Dit nadeel is niet proportioneel ten aanzien van het doel dat de verwerende partij wil bereiken in geval van terugkeer.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat het moeilijk karakter van de terugkeer in concrete onderzocht werd. De verwerende partij beperkte zich door te beweren dat verzoeker zijn zoon blijkbaar naar school liet gaan in illegaal verblijf."

2.2. Verwerende partij repliceert in haar nota met opmerkingen op het in het verzoekschrift ontwikkelde middel.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat de door verzoeker ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf verworpen wordt omdat het naar hier komen om werk te zoeken en het feit dat zijn kind hier naar school gaat geen buitengewone omstandigheden zijn.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.2. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven. Dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 5 december 2011, nr. 216.669; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

(...)"

Deze bepaling voorziet in een uitzondering op de regel vervat in artikel 9 van de Vreemdelingenwet, die bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen een aanvraag om tot een verblijf gemachtigd te worden indienen bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. De mogelijkheid om in België een verblijfsmachtiging aan te vragen dient als uitzonderingsbepaling restrictief te worden geïnterpreteerd.

De vreemdeling moet klaar en duidelijk in zijn aanvraag vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

In casu werd de aanvraag om machtiging tot verblijf verworpen omdat het naar hier komen om werk te zoeken en het feit dat zijn kind hier naar school gaat geen buitengewone omstandigheden zijn.

In tegenstelling tot wat verzoeker in zijn syntheseseminarie tracht voor te houden, blijkt hieruit dat wel degelijk rekening werd gehouden met de door hem aangehaalde elementen, met name *"dat hij als gedetacheerde werknemer in België tewerkgesteld was"* en *"de studies van zijn kind"*.

Over verzoekers werk en de studies van verzoekers kind wordt in de bestreden beslissing nog als volgt overwogen:

"Overwegende dat betrokkene aanbrengt te willen werken in België en hij enkele documenten aanbrengt die kaderen in de procedure van gedetacheerd werknemer intra EU, maar waarvan het Limosa-document hier inmiddels is verstrekt sedert 01/02/2024.

Overwegende dat betrokkene verder ook aanbrengt dat zijn zoon hier naar school gaat en dat hij zelf hier een arbeidsovereenkomst gaat tekenen.

Overwegende dat noch voor de procedure van werken in België via detacheringsovereenkomst, noch voor de procedure van werknemer in België, betrokkene over de vereiste documenten beschikt.

Betrokkene kan gezien zijn Portugese verblijfskaart perfect een aanvraag indienen bij de Belgische vertegenwoordiging aldaar, en via deze kanalen om een visum voor werk verzoeken (Single Permit procedure).

Gezien betrokkene hier reeds meerdere jaren aanwezig is, is het hem mogelijk een werkgever te zoeken, die voor hem de correcte procedure opstart terwijl hij het antwoord afwacht in Portugal of Brazilië.

Rekening houdend met deze elementen wordt de aanvraag verblijfsmachtiging vanuit illegaal verblijf en op basis van buitengewone omstandigheden, verworpen.

Het naar hier komen om werk te zoeken, en het feit dat zijn kind hier naar school gaat, zijn geen buitengewone omstandigheden volgens artikel 9bis. Betrokkene heeft blijkbaar zijn zoon hier naar school laten gaan, terwijl hij nog niet over een legaal verblijf beschikt."

Verzoeker laat gelden dat hij documenten heeft neergelegd waaruit blijkt dat hij als gedetacheerde werknemer in België mocht werken en dat hij de mogelijkheid kreeg om voor een Portugees bedrijf in België te werken en hekelt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat verwerende partij het moeilijk karakter van de terugkeer *in concreto* heeft onderzocht. Hij betwist evenwel niet dat het Limosa-document hier inmiddels is verstrekt sedert 1 februari 2024 en dat hij dus *"noch voor de procedure van werken in België via detacheringsovereenkomst, noch voor de procedure van werknemer in België (...) over de vereiste documenten beschikt"*. Evenmin toont hij aan dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze wordt gesteld dat het voor hem, gezien hij *"hier reeds meerdere jaren aanwezig is, (...) mogelijk (is) een werkgever te zoeken, die voor hem de correcte procedure opstart terwijl hij het antwoord afwacht in Portugal of Brazilië"*.

Verzoeker voert nog aan dat een terugkeer naar zijn land van herkomst bijzonder moeilijk is omwille van de studies van zijn zoon hier in België. Hij wijst erop dat zijn zoon als regelmatige leerling is ingeschreven in de school van het Vlaamse onderwijs, in het Nederlands studeert en ingeval van een terugkeer naar zijn land van herkomst het moeilijk zal hebben om in een andere taal verder te studeren. De Raad kan evenwel slechts vaststellen dat in de machtigingsaanvraag louter gesteld wordt dat de zoon van verzoeker in België naar school gaat. Dat deze in het Nederlands studeert en het bij een terugkeer naar zijn land van herkomst moeilijk zal hebben om in een andere taal verder te studeren wordt in deze aanvraag niet aangehaald als buitengewone omstandigheid, zodat hiermee geen rekening kon en diende te worden gehouden bij het

nemen van de bestreden beslissing. De Raad herhaalt dat het aan verzoeker toekomt om klaar en duidelijk in zijn aanvraag te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen en dat uit zijn uiteenzetting duidelijk moet blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat. Gelet op de summiere uiteenzetting in zijn machtigingsaanvraag over het in België naar school gaan van zijn zoon, voert verzoeker niet dienstig aan dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat het moeilijk karakter van de terugkeer *in concreto* werd onderzocht en dat verwerende partij zich beperkte door te beweren dat hij zijn zoon blijkbaar naar school liet gaan in illegaal verblijf. Aldus toont verzoeker niet aan dat in de bestreden beslissing onwettig, op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke wijze wordt gesteld dat het feit dat zijn zoon hier naar school gaat geen buitengewone omstandigheid is in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de gemachtigde van de bevoegde Staatssecretaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.3. Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

D. DE BRUYN